

Ročník 1977

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 19

Vydána dne 27. září 1977

Cena Kčs

OBSAH:

56. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Republiky Indonésie
57. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o společné kontrole na státních hranicích
58. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o mezinárodní odpovědnosti za škody způsobené kosmickými objekty
59. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o usnadnění cestovního styku občanů obou států
60. Vyhláška ministerstev zdravotnictví a spravedlnosti České socialistické republiky, kterou se mění vyhláška č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, ve znění vyhlášky č. 17/1973 Sb.

56

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 12. července 1977

**o Dohodě o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Republiky Indonésie**

Dne 10. května 1972 byla v Praze podepsána Dohoda o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Republiky Indonésie. Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku 13 dnem 7. srpna 1976.

Český překlad textu Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA

o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Republiky Indonésie

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Republiky Indonésie, jsouce stranami Úmluvy o mezinárodním civilním letectví otevřené k podpisu v Chicagu sedmého prosince 1944 a vedeny přáním uzavřít dohodu za účelem zřízení leteckých služeb mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Indonésií, se dohodly takto:

Článek 1

Pro účely této Dohody, pokud ze souvislosti nevyplývá jinak:

- a) výraz „Úmluva“ znamená Úmluvu o mezinárodním civilním letectví otevřenou k podpisu v Chicagu sedmého prosince 1944 a zahrnuje všechny Přílohy přijaté podle článku 90 této Úmluvy a všechny změny Příloh nebo Úmluvy podle jejich článků 90 a 94;
- b) výraz „letecký úřad“ znamená pokud jde o Československou socialistickou republiku federální ministerstvo dopravy a každou osobu nebo orgán pověřený prováděním úkolů, které jsou v současné době vykonávány tímto ministerstvem nebo podobných úkolů, a pokud jde o Republiku Indonésii ministra spojů a každou osobu nebo orgán pověřený prováděním úkolů, které jsou v současné době vykonávány tímto ministrem, nebo podobných úkolů;
- c) výraz „určený letecký podnik“ znamená letecký podnik, který jedna strana určila písemným oznámením druhé smluvní straně v souladu s článkem 3 této Dohody k provozování leteckých služeb na tratích určených v takovém oznámení;
- d) výrazy „dohodnuté služby“ a „stanovené tratě“ znamenají mezinárodní letecké služby a tratě uvedené v Příloze k této Dohodě.

Článek 2

1. Každá smluvní strana poskytne druhé smluvní straně práva stanovená v této Dohodě za účelem zřízení leteckých služeb na tratích uvedených v příslušném oddílu Přílohy k této Dohodě.

2. Letecké podniky obou smluvních stran budou užívat tato práva:

- a) létat bez přistání přes území druhé smluvní strany;
- b) přistávat na uvedeném území pro neobchodní účely; a

- c) při provozování dohodnuté služby na stanovené trati podle ustanovení této Dohody přistávat na uvedeném území v bodech stanovených pro tuto trať v Příloze k této Dohodě pro účely vykládání a nakládání cestujících, zboží a pošty v mezinárodní přepravě.

Článek 3

1. Každá smluvní strana určí písemným oznámením druhé smluvní straně jeden nebo více leteckých podniků k provozování dohodnutých služeb na stanovených tratích.

2. Po obdržení tohoto oznámení druhá smluvní strana udělí s výhradou ustanovení odstavců 3 a 4 tohoto článku bez odkladu určenému leteckému podniku nebo podnikům příslušné provozní oprávnění.

3. Letecký úřad jedné smluvní strany může požadovat od leteckého podniku určeného druhou smluvní stranou, aby prokázal svou způsobilost dodržovat podmínky podle zákonů a předpisů, které tento úřad obvykle a přiměřeně uplatňuje v souladu s ustanoveními Úmluvy při provozu mezinárodních obchodních leteckých služeb.

4. Každá smluvní strana bude mít právo odmítnout určení leteckého podniku a pozastavit nebo zrušit práva udělená leteckému podniku v odstavci 2 článku 2 této Dohody nebo uložit takové podmínky, které může považovat za nezbytné při využívání těchto práv leteckým podnikem v každém případě, kdy není přesvědčena o tom, že podstatná část vlastnictví a skutečná kontrola leteckého podniku náleží smluvní straně, která určuje letecký podnik, nebo státním příslušníkům smluvní strany, která určuje letecký podnik.

5. Kdykoliv poté, co ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku byla splněna, letecký podnik k tomu určený a oprávněný může zahájit provozování dohodnutých služeb za předpokladu, že služba bude provozována teprve tehdy, až budou pro ni stanoveny tarifní podmínky v souladu s ustanovením článku 7 této Dohody.

6. Každá smluvní strana je oprávněna pozastavit práva udělená leteckému podniku podle odstavce 2 článku 2 této Dohody nebo uložit takové podmínky při využívání těchto práv leteckým podnikem, které uzná za nutné, v případě, kdy se letecký podnik nebude řídit zákony a předpisy smluvní

strany, jež tato práva poskytuje, nebo jinak nepostupuje při provozování služby v souladu s podmínkami stanovenými v této Dohodě; platí přitom výhrada, že pokud by okamžité pozastavení těchto prav nebo uložení podmínek nebylo nezbytné k zabrazení dalšímu porušování zákonů a předpisů, bude toto právo uplatněno teprve po poradě s druhou smluvní stranou.

Článek 4

1. Zákony a předpisy jedné smluvní strany, které upravují vstup letadel provádějících mezinárodní létání na její území anebo výstup z něho, nebo které se vztahují na provoz a létání těchto letadel na jejím území, se budou vztahovat na letadla určeného leteckého podniku druhé smluvní strany a budou takovými letadly dodržovány při vstupu nebo výstupu a v době pobytu na území první smluvní strany.

2. Zákony a předpisy jedné smluvní strany, které upravují vstup na její území anebo výstup z jejího území cestujících, posádky nebo nákladu letadla, včetně předpisů týkajících se vstupu, výstupu, pasových náležitostí, celních a zdravotních opatření, budou dodržovány při vstupu, při výstupu a v době pobytu na území první smluvní strany.

Článek 5

1. Letadlo používané určeným leteckým podnikem každé smluvní strany a vstupující, znovu vystupující nebo letící přes území druhé smluvní strany, jakož i pohonné hmoty, mazací oleje, náhradní díly, obvyklé vybavení a zásoby letadla uložené na palubě takového letadla, budou osvobozeny od celních poplatků a jiných dávek vybíraných při dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží. Toto se bude rovněž vztahovat na zboží na palubě letadla, které bude spotřebováno za letu přes území této druhé smluvní strany.

2. Pohonné hmoty, mazací oleje, zásoby letadla, náhradní díly a obvyklé vybavení dočasně dovezené na území každé smluvní strany, aby tam byly neodkladně nebo po skladování zabudovány nebo jinak přijaty na palubu letadla určeného leteckého podniku druhé smluvní strany nebo byly jinak znovu vyvezeny z území první smluvní strany, budou osvobozeny od celních poplatků a jiných dávek uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

3. Pohonné hmoty a mazací oleje převzaté na palubu letadla určeného leteckého podniku každé smluvní strany na území druhé smluvní strany a použité při mezinárodních leteckých službách budou osvobozeny od celních poplatků a jiných dávek uvedených v odstavci 1 tohoto článku, jakož i od jakýchkoliv jiných zvláštních spotřebních dávek za předpokladu, že budou dodrženy celní předpisy.

4. Každá smluvní strana může přechovávat zboží uvedené v odstavcích 1 až 3 tohoto článku pod celním dohledem nebo kontrolou.

5. Pokud zboží uvedené v odstavcích 1 až 3 tohoto článku nepodléhá žádným poplatkům nebo jiným dávkám, nebudou se na takové zboží vztahovat žádné hospodářské zákazy nebo dovozní, vývozní či tranzitní omezení, které by se jinak na ně vztahovaly, ledaže by se takový zákaz či omezení vztahovaly na všechny letecké podniky včetně národních leteckých podniků a šlo by o některé položky uvedené v odstavcích 1 až 3 tohoto článku.

6. Postup uvedený v tomto článku bude doplňovat a nebude se dotýkat toho, co každá smluvní strana je povinna poskytnout podle článku 24 Úmluvy.

Článek 6

1. Kapacita poskytovaná určenými leteckými podniky smluvních stran při dohodnutých službách bude v úzkém vztahu s předpokládanými požadavky na letecký provoz mezi územími obou smluvních stran. Kapacita služeb, které mají být provozovány každým leteckým podnikem, bude dohodnuta mezi leteckými úřady obou smluvních stran na základě zásady řádných a stejných možností.

2. Letecký úřad každé smluvní strany bude poskytovat leteckému úřadu druhé smluvní strany na požádání takové pravidelné nebo jme statistické přehledy, jež mohou být rozumně požadovány pro účely posuzování kapacity poskytované při dohodnutých službách určeným leteckým podnikem nebo podniky první smluvní strany.

Článek 7

1. Tarify pro kteroukoliv dohodnutou službu budou stanoveny v přiměřené výši, přičemž bude náležitě přihlíženo ke všem potřebným činitelům jako jsou provozní náklady, přiměřený zisk, charakteristiky letu (jako jsou standardy rychlosti a vybavení letadla) a tarify jiných leteckých podniků na kterémkoliv úseku stanovené trať. Tarify budou stanoveny na dvoustranném základě mezi určenými leteckými podniky nebo prostřednictvím k tomu účelu vytvořené procedury Mezinárodního sdružení leteckých dopravců, přičemž se budou brát v úvahu částky agentských provizí uplatňované v souvislosti s těmito tarify.

2. Takto sjednané tarify podléhají schválení leteckých úřadů obou smluvních stran.

3. Nedosáhnou-li určené letecké podniky dohody o tarifech, letecké úřady smluvních stran se samy pokusí tarify určit vzájemnou dohodou.

4. Nebudou-li moci letecké úřady schválit tarify předložené jim podle odstavce 2 tohoto článku nebo tarify určit podle odstavce 3, bude spor řešen v souladu s ustanoveními článku 9 této Dohody.

5. Žádné tarify nevstoupí v platnost, jestliže letecké úřady smluvních stran s nimi nevyjádří souhlas s výjimkou případu, kdy dojde k urovnění podle ustanovení odstavce 3 článku 9 této Dohody.

6. Tarify sjednané v souladu s ustanoveními tohoto článku budou platit do doby než dojde ke sjednání nových tarifů v souladu s ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Letecké úřady smluvních stran provedou konzultace, bude-li to kterákoliv ze smluvních stran považovat za nutné, aby byla zajištěna úzká spolupráce ve všech otázkách týkajících se provádění této Dohody.

Článek 9

1. Vznikne-li mezi smluvními stranami jakýkoliv spor týkající se výkladu nebo provádění této Dohody nebo její Přílohy a nebude-li moci být urovnán leteckými úřady smluvních stran, smluvní strany se samy pokusí vzájemným jednáním spor urovnat.

2. Jestliže se smluvním stranám nepodaří dosáhnout urovnání jednáním, spor může být na žádost kterékoliv smluvní strany předložen k rozhodnutí tribunálu tří arbitrů, z nichž po jednom jmenuje každá smluvní strana a třetí bude určen těmito dvěma vybranými. Každá smluvní strana bude jmenovat arbitra ve lhůtě šedesáti (60) dnů ode dne, kdy jedna smluvní strana dostala od druhé smluvní strany diplomatickou cestou oznámení se žádostí o řešení sporu arbitrážním tribunálem a třetí arbitr bude určen během dalšího období šedesáti (60) dnů. Nebude-li možné dosáhnout takto urovnání, smluvní strany se dohodnou na způsobu určení třetího arbitra.

3. Smluvní strany se zavazují podrobit se každému rozhodnutí učiněnému na základě odstavce 2 tohoto článku.

4. Jestliže se kterákoliv smluvní strana nebo určený letecký podnik kterékoliv smluvní strany nepodrobí rozhodnutí učiněnému na základě odstavce 2 tohoto článku a do doby než se mu podrobí, druhá smluvní strana je oprávněna omezit, pozastavit nebo zrušit jakákoliv práva nebo oprávnění, která udělila touto Dohodou smluvní straně, jež se dopustila opomenutí, nebo určenému leteckému podniku či podnikům této smluvní strany nebo určenému leteckému podniku, jež se dopustil opomenutí.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Dr. Ing. Šutka v. r.

Článek 10

1. Jestliže jedna ze smluvních stran bude považovat za žádoucí změnit kterékoliv ustanovení této Dohody včetně její Přílohy, takováto změna, bude-li dohodnuta mezi smluvními stranami, vstoupí v platnost jakmile bude potvrzena výměnou diplomatických nót.

2. V případě sjednání jakékoliv obecné mnohostranné úmluvy týkající se letecké dopravy, kterou budou obě smluvní strany vázány, tato Dohoda bude upravena tak, aby byla v souladu s ustanoveními takové úmluvy.

Článek 11

Každá ze smluvních stran může kdykoliv dát druhé smluvní straně písemnou výpověď, přeje-li si skončit platnost této Dohody. Tato výpověď bude zároveň sdělena Mezinárodní organizací pro civilní letectví. Jestliže byla taková výpověď dána, skončí platnost této Dohody dvanáct (12) měsíců ode dne, kdy výpověď obdržela druhá smluvní strana, pokud výpověď nebude po vzájemné dohodě odvolána před uplynutím tohoto období. Nebude-li potvrzeno přijetí výpovědi druhou smluvní stranou, výpověď bude považována za doručenou čtrnáct dní poté, co ji obdržela Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek 12

Tato Dohoda a každá její změna podle článku 10 bude registrována u Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek 13

Každá smluvní strana oznámí písemně druhé smluvní straně schválení této Dohody podle svých vnitrostátních předpisů. Dohoda vstoupí v platnost počínaje datem pozdějšího z těchto písemných oznámení.

Dohoda bude předběžně prováděna ode dne podpisu.

Dáno v Praze dne 10. května roku tisíc devětset sedmdesát dva ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Na důkaz toho níže podepsaní, kteří byli zmocnění svými vládami, podepsali tuto Dohodu a opatřili ji svými pečeti.

Za vládu
Republiky Indonésie:

Dr. Seda v. r.

PŘÍLOHA

ODDÍL I

1. Vláda Republiky Indonésie udělí leteckému podniku nebo podnikům určeným vládou Československé socialistické republiky oprávnění provozovat letecké služby v obou směrech na trati:

Body odletu	Mezilehlé body	Cílové body
Praha nebo Bratislava	Athény Káhira Bejrút Kuvajt Teherán Karáči Bombaj Phnom Penh	Djakarta

2. Letecký podnik nebo podniky určené vládou Československé socialistické republiky budou mít právo vynechávat trvale nebo při jednotlivých letech přistání v kterémkoliv z mezilehlých bodů uvedených v odstavci 1.

ODDÍL II

1. Vláda Československé socialistické republiky udělí leteckému podniku nebo podnikům určeným vládou Republiky Indonésie oprávnění provozovat letecké služby v obou směrech na trati:

Body odletu	Mezilehlé body	Cílové body
Djakarta	Phnom Penh Bombaj Karáči Teherán Kuvajt Bejrút Káhira Athény	Praha nebo Bratislava

2. Letecký podnik nebo podniky určené vládou Republiky Indonésie budou mít právo vynechávat trvale nebo při jednotlivých letech přistání v kterémkoliv z mezilehlých bodů uvedených v odstavci 1.

57

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 28. července 1977

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou
o společné kontrole na státních hranicích**

Dne 18. června 1976 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o společné kontrole na státních hranicích.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

president republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Budapešti dne 22. června 1977.

Podle svého článku 21 odstavce 2 vstoupila Smlouva v platnost dnem 22. července 1977.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

S M L O U V A

**mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou
o společné kontrole na státních hranicích**

President Československé socialistické republiky a Presidiální rada Maďarské lidové republiky, vedení přáním zlepšit předpoklady pro přepravu osob a zboží mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou úpravou podmínek jejich kontroly na společných československo-maďarských státních hranicích a upevnit tím vzájemné přátelské styky, se rozhodli uzavřít Smlouvu o společné kontrole na státních hranicích. Za tím účelem jmenovali svými zmocněnci

president Československé socialistické republiky

Karla K r o p á č k a,

náměstka ministra vnitra Československé socialistické republiky,

Presidiální rada Maďarské lidové republiky

Dr. Jánose K a m a r u,

státního tajemníka ministerstva vnitra Maďarské lidové republiky,

kterí se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, dohodli takto:

Č l á n e k 1

Pasová, celní a devizová kontrola osob, zboží a dopravních prostředků, jakož i epidemiologická, veterinární a fytokaranténní kontrola na silničních, železničních a říčních hraničních přechodech mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou bude prováděna příslušnými orgány smluvních stran společně.

Č l á n e k 2

Společná kontrola se vykonává na hraničních přechodech na území jedné ze smluvních stran nebo též během jízdy vlaku nebo plavidla na úsecích železniční trati nebo plavební dráhy, které dohodnou příslušné orgány smluvních stran.

Č l á n e k 3

Kontrolní orgány jedné smluvní strany vykonávají kontrolu na území druhé smluvní strany podle právních předpisů svého státu se stejnými právními důsledky jako při výkonu této činnosti na

území svého státu. Jinak jsou povinny zachovávat právní předpisy druhé smluvní strany.

Článek 4

Smluvní strana, na jejímž území je prováděna společná kontrola, zaručuje kontrolním orgánům druhé smluvní strany nerušený výkon jejich činnosti a stejnou ochranu a pomoc jako vlastním orgánům.

Článek 5

Společnou kontrolu vykonávají jako první kontrolní orgány smluvní strany, z jejíhož území osoby, zboží a dopravní prostředky vystupují. Poté, kdy kontrolní orgány prohlásí kontrolu za skončenou nebo kdy předají doklady opravňující k překročení státních hranic, pokračují v kontrole vstupujících osob, zboží a dopravních prostředků kontrolní orgány druhé smluvní strany.

Článek 6

Při výkonu kontroly na území druhého státu jsou příslušné kontrolní orgány oprávněny vydávat víza a provádět výměnu peněz.

Článek 7

Příslušné ústřední orgány smluvních stran mohou dohodnout, kdy kontrolu budou provádět pouze kontrolní orgány jedné smluvní strany.

Článek 8

(1) Kontrolní orgány jedné smluvní strany, které vykonávají společnou kontrolu na území druhé smluvní strany, mohou v souladu s právními předpisy svého státu cestu osoby, která překračuje státní hranice, přerušit a osobu vrátit, popřípadě doprovodit jí na území státu, z něhož vystupuje.

(2) Vrácení, popřípadě zpětný doprovod občana toho státu, na jehož území je společná kontrola prováděna, je přípustné jen se souhlasným stanoviskem orgánů pasové kontroly téhož státu.

(3) Jestliže kontrolní orgány při kontrole vstupu zjistí, že státní hranice překročila osoba, která k překročení státních hranic nebyla oprávněna, a nenechají ji vstoupit, jsou kontrolní orgány kontrolující výstup povinny ji přijmout zpět.

Článek 9

Příslušné orgány smluvních stran jsou povinny vzájemně se bezodkladně informovat o všech významných, dočasně zavedených omezeních, která souvisejí s překračováním státních hranic na hraničních přechodech na společných státních hranicích, jakož i o jejich zrušení. To platí i o omezeních na hraničních přechodech sousedních států smluvních stran.

Článek 10

Kontrolní orgány jedné smluvní strany mohou při výkonu své služby na území druhého státu nosit

služební stejnokroj, služební odznaky a služební zbraň a mohou mít s sebou i potřebné služební vybavení. Zbraň však mohou použít jen v případě sebeobrany.

Článek 11

Příslušné orgány jedné smluvní strany zajistí na území svého státu kontrolním orgánům druhé smluvní strany potřebné místnosti k výkonu jejich úřední činnosti včetně vytápění a osvětlení. Úhradu za používání těchto místností upravují dohody příslušných orgánů smluvních stran.

Článek 12

Kontrolní orgány jedné smluvní strany mohou budovy a místnosti určené k výkonu společné kontroly na území druhé smluvní strany označovat svými státními znaky, vlajkami a nápisy v jazyce svého státu.

Článek 13

(1) Smluvní strany povolí bezplatně kontrolním orgánům druhé smluvní strany na svém území zříditi telefonní, dálkopisné, popřípadě radiové zařízení, potřebné k výkonu jejich činnosti a napojit je na příslušná zařízení jejich státu.

(2) Smluvní strany, na jejichž území se vykonává společná kontrola, zajišťují pro služební potřebu kontrolních orgánů druhé smluvní strany vybudování spojovacích vedení až na státní hranice bez úhrady.

Článek 14

Kontrolní orgány smluvních stran mohou za účelem výkonu služby překračovat státní hranice na podkladě dokladů opravňujících k překračování státních hranic.

Článek 15

(1) Zajištěné zboží, platební prostředky nebo jiné devizové hodnoty, jakož i clo a poplatky vybrané kontrolními orgány na území druhé smluvní strany lze vyvézt bez povolení, cla, jiných poplatků a omezení.

(2) Předměty osobní potřeby kontrolních orgánů, jakož i předměty pro výkon jejich služby, vnitřní zařízení apod. jsou osvobozeny od cla, danových a jiných poplatků.

(3) Kontrolní orgány smluvních stran mohou služební zásilky, určené pro své orgány na území druhého státu, předávat bezcelně, bez daně a bezplatně. Tyto uzavřené zásilky se na vnější straně opatří služebním razítkem zaslajícího orgánu.

Článek 16

Kontrolní orgány smluvních stran používají ve vzájemném služebním styku jazyka toho státu, na jehož území se vykonává společná kontrola.

Článek 17

[1] Dopravní orgány smluvních stran zajistí kontrolním orgánům druhé smluvní strany pro výkon jejich úkolů bezplatnou přepravu. V mezinárodních vlacích osobní dopravy dají bezplatně k dispozici potřebné služební oddělení pro výkon společné kontroly.

[2] Dopravní orgány smluvních stran zajistí oddělitelnost mezinárodní železniční přepravy osob od vnitrostátní přepravy tam, kde se vykonává společná kontrola.

Článek 18

Případné sporné otázky, které vznikly mezi kontrolními orgány při výkonu společné kontroly, projednávají jejich vedoucí. Jestliže se nedohodnou, předloží věc svým nadřízeným orgánům.

Článek 19

Ustanovení této Smlouvy se přiměřeně vztahují i na ty orgány a pracovníky smluvních stran, kteří vykonávají činnost v souvislosti se společnými kontrolami na území druhého státu.

Za presidenta
Československé socialistické republiky:

Karel Kropáček v. r.

Článek 20

Příslušné ústřední orgány smluvních stran mohou sjednat k provádění výkonu společné kontroly potřebná ujednání.

Článek 21

[1] Tato Smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Budapešti.

[2] Tato Smlouva vstoupí v platnost třicátým dnem po dni výměny ratifikačních listin.

[3] Tato Smlouva zůstane v platnosti po dobu pěti let. Její platnost se prodlužuje vždy o dalších pět let, pokud ji jedna ze smluvních stran nejpozději šest měsíců před uplynutím příslušné lhůty písemně diplomatickou cestou nevypoví.

Na důkaz toho zmocněnci smluvních stran Smlouvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Tato Smlouva byla sepsána ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Dáno v Praze dne 18. června 1976.

Za Presidiální radu
Maďarské lidové republiky:

Dr. János Kamara v. r.

58

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. července 1977

o Úmluvě o mezinárodní odpovědnosti za škody způsobené kosmickými objekty

Dne 29. března 1972 byla v Londýně, Moskvě a Washingtoně podepsána Úmluva o mezinárodní odpovědnosti za škody způsobené kosmickými objekty.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly uloženy u depozitářů Úmluvy, vlád Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, Spoje-

ných států amerických a Svazu sovětských socialistických republik.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku XXIV dnem 30. srpna 1972 a pro Československou socialistickou republiku dnem 8. září 1976.

Český překlad textu Úmluvy se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajcír v. r.

O M L U V A

o mezinárodní odpovědnosti za škody způsobené kosmickými objekty

Státy, které jsou stranami této úmluvy,

uznávajice společný zájem celého lidstva na pokroku ve výzkumu a využívání kosmického prostoru pro mírové účely,

připomínajice Smlouvu o zásadách činnosti států při výzkumu a využívání kosmického prostoru včetně Měsíce a jiných nebeských těles,

berouce v úvahu, že přes zabezpečovací opatření, jež mají provádět státy a mezinárodní mezinárodní organizace zabývající se vypouštěním kosmických objektů, mohou tyto objekty někdy způsobit škody,

uznávajice potřebu vypracovat účinná mezinárodní pravidla a postupy týkající se odpovědnosti za škody způsobené kosmickými objekty a zejména zajistit podle ustanovení této úmluvy rychlé zaplacení plné a spravedlivé náhrady obětem takových škod,

soudíce, že ustanovení těchto pravidel a postupů přispěje k posílení mezinárodní spolupráce ve výzkumu a využívání kosmického prostoru k mírovým účelům,

dohodly se na tomto

Č l á n e k I

Pro účely této úmluvy:

- a) výraz „škoda“ znamená ztrátu života, tělesné poškození či jiné ublížení na zdraví, nebo ztrátu či škodu na majetku států či osob fyzických nebo právnických, nebo majetku mezinárodních mezivládních organizací;
- b) výraz „vypuštění“ zahrnuje pokus o vypuštění;
- c) výraz „vypouštějící stát“ znamená:
  1. stát, který vypouští nebo obstarává vypuštění kosmického objektu.
  2. stát, z jehož území či zařízení je kosmický objekt vypuštěn;
- d) výraz „kosmický objekt“ zahrnuje součásti kosmického objektu, jakož i dopravní prostředek kosmického objektu a jeho části.

Č l á n e k II

Vypouštějící stát je absolutně odpovědný zaplatit náhradu za škodu způsobenou jeho kosmickým objektem na povrchu Země nebo letadlům za letu.

Článek III

Je-li škoda způsobena kosmickému objektu jednoho vypouštějícího státu nebo osobám či majetku na palubě tohoto kosmického objektu kosmickým objektem jiného vypouštějícího státu jinde než na povrchu Země, je posledně zmíněný stát odpovědný jen tehdy, vznikla-li škoda jeho vinou nebo vinou osob, za něž je odpovědný.

Článek IV

1. V případě škody způsobené jinde než na povrchu Země kosmickému objektu jednoho vypouštějícího státu nebo osobám či majetku na palubě tohoto kosmického objektu kosmickým objektem jiného vypouštějícího státu a škody tím způsobené třetímu státu nebo jeho fyzickým či právníckým osobám, jsou prvé dva státy solidárně odpovědné třetímu státu v tomto rozsahu:

- a) byla-li škoda způsobena třetímu státu na povrchu Země nebo letadlu za letu, je jejich odpovědnost třetímu státu absolutní;
- b) byla-li škoda způsobena kosmickému objektu třetího státu nebo osobám či majetku na palubě tohoto kosmického objektu jinde než na povrchu Země, zakládá se jejich odpovědnost třetímu státu na zavinění kteréhokoliv z prvních dvou států nebo na zavinění osob, za něž je tento stát odpovědný.

2. Ve všech případech solidární odpovědnosti zmíněné v odstavci 1 tohoto článku se břemeno náhrady za škodu rozdělí mezi prvé dva státy, a to podle míry jejich zavinění; jestliže míru zavinění každého z těchto států nelze stanovit, rozdělí se břemeno náhrady mezi ně rovným dílem. Toto rozdělení není na újmu právu třetího státu domáhat se celé náhrady, která náleží podle této úmluvy, od každého či všech vypouštějících států, jež odpovídají solidárně.

Článek V

1. Vypouštějí-li dva nebo více států kosmický objekt společně, odpovídají za každou způsobenou škodu solidárně.

2. Vypouštějící stát, který zaplatil náhradu za škodu, má právo předložit nárok na odškodnění jiným účastníkům společného vypuštění. Účastníci společného vypuštění mohou uzavřít dohody o vzájemném rozdělení finančního závazku, za který jsou solidárně odpovědní. Tyto dohody nejsou na újmu právu státu, který utrpěl škodu, domáhat se celé náhrady, která náleží podle této úmluvy, od každého či všech vypouštějících států, jež odpovídají solidárně.

3. Stát, z jehož území či zařízení se kosmický objekt vypouští, se považuje za účastníka společného vypuštění.

Článek VI

1. S výjimkou ustanovení odstavce 2 tohoto článku poskytuje se osvobození z absolutní odpo-

vědnosti v té míře, v níž vypouštějící stát prokáže, že škoda byla zcela nebo zčásti výsledkem buď hrubé nedbalosti nebo jednání či opominutí, k němuž došlo s úmyslem způsobit škodu na straně státu předkládajícího nárok, nebo fyzických či právníckých osob, jež zastupuje.

2. Žádné osvobození se však neposkytuje v případech, v nichž škoda vznikla činností provedenou vypouštějícím státem, která není ve shodě s mezinárodním právem a zejména s Chartou Organizace spojených národů a Smlouvou o zásadách činnosti států při výzkumu a využívání kosmického prostoru včetně Měsíce a jiných nebeských těles.

Článek VII

Ustanovení této úmluvy se nevztahují na škodu způsobenou kosmickými objekty vypouštějícího státu:

- a) státním příslušníkem tohoto vypouštějícího státu;
- b) cizím státním příslušníkem v době, v níž se účastní na provozu tohoto kosmického objektu od okamžiku jeho vypuštění nebo kdykoliv později až do jeho sestupu, nebo v době, v níž byl v bezprostředním sousedství plánované vypouštěcí nebo přistávací oblasti na pozvání tohoto vypouštějícího státu.

Článek VIII

1. Stát, který utrpěl škodu nebo jehož fyzické nebo právnícké osoby utrpěly škodu, může předložit vypouštějícímu státu nárok na náhradu této škody.

2. Jestliže nepředložil nárok na náhradu stát, jehož státní příslušnost mají fyzické nebo právnícké osoby, může předložit vypouštějícímu státu nárok na náhradu jiný stát, a to ohledně škody způsobené na jeho území fyzické či právnícké osobě.

3. Jestliže ani stát, jehož státní příslušnost mají fyzické nebo právnícké osoby, ani stát, na jehož území byla škoda způsobena, nepředloží nárok na náhradu či neoznámí svůj úmysl nárok předložit, může předložit nárok vypouštějícímu státu jiný stát, a to na náhradu škody způsobené osobám, které v něm mají trvalé sídlo.

Článek IX

Nárok na náhradu škody se předkládá vypouštějícímu státu diplomatickou cestou. Neudrzuje-li stát s příslušným vypouštějícím státem diplomatické styky, může požádat jiný stát, aby předložil jeho nárok tomuto vypouštějícímu státu nebo jinak zastupoval jeho zájmy podle této úmluvy. Může též předložit nárok prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů, jestliže stát předkládající nárok i vypouštějící stát jsou členy Organizace spojených národů.

Článek X

1. Nárok na náhradu škody může být předložen vypouštějícímu státu nejpozději jeden rok ode dne vzniku škody nebo od jmenovitě zjištění vypouštějícího státu, který je za škodu odpovědný.

2. Jestliže však stát neví o vzniku škody nebo nemohl zjistit vypouštějící stát, který je za škodu odpovědný, může předložit nárok do jednoho roku ode dne, kdy se o těchto skutečnostech dověděl; toto období však nesmí v žádném případě překročit jeden rok ode dne, kdy se stát podle rozumného předpokladu mohl při vynaložení patřičné pozornosti o těchto skutečnostech dozvědět.

3. Lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se použijí, i když nebude znám plný rozsah škody. V tomto případě je však stát předkládající nárok oprávněn revidovat nárok a předložit dodatečnou dokumentaci po uplynutí těchto lhůt až do jednoho roku poté, co bude znám celý rozsah škody.

Článek XI

1. Předložení nároku na náhradu škody vypouštějícímu státu podle této úmluvy nevyžaduje, aby stát předkládající nárok nebo fyzické či právnické osoby, jež zastupuje, vyčerpaly předtím místní prostředky k nápravě, které mohou mít k dispozici.

2. Nic v této úmluvě nebrání státu nebo fyzickým či právnickým osobám, které může zastupovat, aby předložily nárok před soudy či správními tribunály nebo orgány vypouštějícího státu. Stát však není oprávněn předložit nárok podle této úmluvy týkající se škody, ohledně níž předkládá nárok před soudy či správními tribunály nebo orgány vypouštějícího státu nebo podle jiné mezinárodní dohody, která zavazuje příslušné státy.

Článek XII

Náhrada, kterou je vypouštějící stát povinen zaplatit za škodu podle této úmluvy, se určí v souladu s mezinárodním právem a zásadami spravedlnosti; zpravidla se poskytuje taková náhrada za škodu, jež uvede fyzickou či právnickou osobu, stát nebo mezinárodní organizaci, jejichž nárok je předkládán, do stavu, který by existoval, kdyby byla škoda nenastala.

Článek XIII

Pokud se stát předkládající nárok a stát, který má podle této úmluvy poskytnout náhradu, nedohodnou o jiném způsobu náhrady, platí se náhrada v měně státu předkládajícího nárok, nebo, požádá-li o to tento stát, v měně státu, který je povinen náhradu poskytnout.

Článek XIV

Nebude-li dosaženo dohody o nároku diplomatickým jednáním, jak stanoví článek IX, do jednoho roku ode dne, kdy stát předkládající nárok oznámí

vypouštějícímu státu, že předložil dokumentaci o svém nároku, zřídí příslušné strany na žádost kteréhokoliv z nich komisi pro zjištění nároků.

Článek XV

1. Komise pro zjištění nároků se skládá ze tří členů. Jednoho člena jmenuje stát předkládající nárok, druhého člena jmenuje vypouštějící stát, třetí člen, a to předseda, je volen společně oběma stranami. Každá strana provede příslušné jmenování do dvou měsíců poté, co bylo požádáno o zřízení komise pro zjištění nároků.

2. Nedojde-li k dohodě o volbě předsedy do čtyř měsíců poté, co bylo požádáno o zřízení komise pro zjištění nároků, může kterákoliv z obou stran požádat generálního tajemníka Organizace spojených národů, aby jmenoval předsedu v další dvouměsíční lhůtě.

Článek XVI

1. Neprovede-li jedná ze stran ve stanovené lhůtě příslušná jmenování, bude na žádost druhé strany předseda vystupovat sám jako jednočlenná komise pro zjištění nároků.

2. Místo, jež se v komisi z jakéhokoliv důvodu uvolní, se obsadí stejným postupem, jaký byl přijat pro původní jmenování.

3. Komise si stanoví svůj vlastní řád.

4. Komise rozhodne o místě či místech, kde bude zasedat, a o ostatních správních záležitostech.

5. Kromě případu rozhodnutí a nálezů učiněných komisí o jediném členu přijímá komise všechna rozhodnutí a nálezy většinou hlasů.

Článek XVII

Počet členů komise pro zjištění nároků se nezvyší, ani když dva či více států předkládajících nárok nebo vypouštějících států vystupují v jakémkoliv řízení před komisí společně. Státy, které takto společně předkládají nárok, společně jmenují jednoho člena komise způsobem a za stejných podmínek jako v případě, když nárok uplatňuje jeden stát. Vystupují-li takto společně dva či více vypouštějících států, jmenují společně jednoho člena komise tímž způsobem. Neprovedou-li státy předkládající nárok nebo vypouštějící státy jmenování ve stanovené lhůtě, vystupuje předseda jako komise o jediném členu.

Článek XVIII

Komise pro zjištění nároků rozhodne o podstatě nároku na náhradu, a pokud má být náhrada zaplácena, určí její výši.

Článek XIX

1. Komise pro zjištění nároků jedná podle ustanovení článku XII.

2. Rozhodnutí komise je konečné a závazné, jestliže se o tom strany dohodly; jinak komise vydá konečný nálezný mající povahu doporučení, který vezmou poctivě v úvahu. Komise vyhláší důvody svého rozhodnutí či nálezu.

3. Komise vydá své rozhodnutí či nálezný co možno nejrychleji a nejpozději do jednoho roku ode dne svého zřízení, neshledá-li komise, že je nutno tuto lhůtu prodloužit.

4. Komise zveřejní své rozhodnutí či nálezný. Vydá ověřenou kopii svého rozhodnutí či nálezu každé ze stran, jakož i generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Článek XX

Náklady komise pro zjištění nároků ponese strany rovnou měrou, pokud komise nerozhodne jinak.

Článek XXI

Představuje-li škoda způsobená kosmickým objektem hrozbu pro lidské životy ve velkém měřítku, nebo vážně narušuje životní podmínky obyvatelstva nebo činnost životně významných center, prozkoumají smluvní státy, a zejména vypouštějící stát, možnost poskytnutí odpovídající a rychlé pomoci státu, který utrpěl škodu, jestliže o ni požádá. Nic v tomto článku se však nedotýká práv nebo povinností smluvních států podle této úmluvy.

Článek XXII

1. S výjimkou článků XXIV a XXVII se ustanovení této úmluvy týkající se států budou posuzovat tak, že se vztahují na každou mezinárodní mezivládní organizaci, jež provádí kosmickou činnost, jestliže organizace prohlásí, že přijímá práva a závazky předvídané v této úmluvě a jestliže většina členských států organizace tvoří strany této úmluvy a Smlouvy o zásadách činnosti států při výzkumu a využívání kosmického prostoru včetně Měsíce a jiných nebeských těles.

2. Členské státy každé takové organizace, které jsou stranami této úmluvy, učiní všechny vhodné kroky pro to, aby se zajistilo, že organizace učiní prohlášení podle předchozího odstavce.

3. Bude-li mezinárodní mezivládní organizace odpovědná za škodu na základě ustanovení této úmluvy, jsou tato organizace a ty z jejích členských států, které jsou členy této úmluvy, odpovědný solidárně, avšak za předpokladu, že:

- a) každý nárokný na náhradu takové škody bude nejprve předložen organizaci;
- b) a pouze tehdy, nezaplatila-li organizace ve lhůtě šesti měsíců dohodnutou či určenou částku jako náhradu za tuto škodu, může se stát předkládající nárokný dovolávat odpovědnosti členských států, které jsou stranami této úmluvy, za zaplacení této částky.

4. Každý nárokný podle ustanovení této úmluvy

na náhradu škody způsobené organizací, která učinila prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, musí být předložen členským státem této organizace, který je stranou této úmluvy.

Článek XXIII

1. Ustanovení této úmluvy se nedotýkají jiných platných mezinárodních dohod, pokud jde o vztahy mezi státy, které jsou stranami těchto dohod.

2. Žádné ustanovení této úmluvy nebrání státům, aby neuzavřely mezinárodní dohody potvrzující, doplňující či rozšiřující její ustanovení.

Článek XXIV

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu všem státům. Každý stát, který nepodepíše tuto úmluvu před tím, než podle odstavce 3 tohoto článku nabude platnosti, může k ní kdykoliv přistoupit.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci signatárních států. Ratifikační listiny a listiny o přístupu budou uloženy u vlád Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Svazu sovětských socialistických republik a Spojených států amerických, které jsou tak ustanoveny deponitárními vládami.

3. Tato úmluva vstoupí v platnost po uložení páté ratifikační listiny.

4. Pro státy, jejichž ratifikační listiny nebo listiny o přístupu budou uloženy a poté, co tato úmluva vstoupí v platnost, bude platit ode dne uložení jejich ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

5. Deponitární vlády budou ihned informovat všechny signatární a přistoupivší státy o datu každého podpisu, datu uložení každé ratifikační listiny a listiny o přístupu k této úmluvě, o datu jejího vstupu v platnost a o jiných oznámeních.

6. Tato úmluva bude registrována deponitárními vládami podle článku 102 Charty Organizace spojených národů.

Článek XXV

Každý stát, který je stranou této úmluvy, může navrhnout změny této úmluvy. Změny nabudou platnosti pro každý smluvní stát, jenž tyto změny přijme, od okamžiku, kdy budou přijaty většinou smluvních států, a poté pro každý další smluvní stát ode dne, kdy je přijme.

Článek XXVI

Deset let poté, co tato úmluva vstoupí v platnost, bude otázka revize této úmluvy zařazena na prozatímní pořad jednání Valného shromáždění Organizace spojených národů, aby se posoudilo ve světle dosavadního provádění této úmluvy, zda vyžaduje revizi. Avšak kdykoliv poté, co úmluva bude v platnosti po pět let, a na žádost jedné třetiny států, které budou stranami této úmluvy, a se souhlasem většiny smluvních států, se svolá konference smluvních států pro revizi této úmluvy.

Článek XXVII

Každý stát, který je stranou této úmluvy, může písemnou notifikací oznámit depozitárním vládám svou výpověď úmluvy rok poté, kdy vstoupí v platnost. Tato výpověď nabude účinnosti za rok ode dne obdržení tohoto oznámení.

Článek XXVIII

Tato úmluva, jejíž anglické, čínské, francouzské, španělské a ruské znění jsou stejně autentická,

bude uložena v archívech depozitárních vlád. Náležitě ověřené kopie této úmluvy budou depozitárními vládami předány vládám signatárních a přistoupivších států.

Na důkaz toho podepsali tuto úmluvu, patřičně oprávněni, tito podepsaní.

Dáno ve trojím vyhotovení ve městech Londýně, Moskvě a Washingtoně, dne dvacátého devátého března roku tisícího devítistého sedmdesátého druhého.

59**VYHLÁŠKA**

ministra zahraničních věcí

ze dne 11. srpna 1977

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky
o usnadnění cestovního styku občanů obou států**

Dne 20. července 1977 byla ve Varšavě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o usnadnění cestovního styku občanů obou států.

Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku 14 dnem 20. srpna 1977.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chloupek v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky
o usnadnění cestovního styku občanů obou států**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Polské lidové republiky

ve snaze prohlubovat přátelské vztahy mezi národy obou států,

ve snaze usnadnit občanům obou států všestranné poznávání úspěchů výstavby socialismu, historie, kultury, způsobu života lidu a přírodních krás druhé země,

ve snaze vytvořit za tímto účelem co nejvýhodnější podmínky pro cestovní ruch občanů obou států a podporovat rozvoj všech forem turistiky mezi oběma státy a jejich spolupráci v této oblasti, rozhodly se uzavřít tuto dohodu.

K tomu účelu jmenovaly svými zmocněnci vláda Československé socialistické republiky

Miloše V e j v o d u,

náměstka ministra zahraničních věcí Československé socialistické republiky,

vláda Polské lidové republiky

Mariana D m o c h o w s k e h o,

náměstka ministra zahraničních věcí Polské lidové republiky,

kteří po výměně plných mocí, jež shledali v dobré a náležitě formě, se dohodli takto:

Článek 1

Občané smluvních stran jsou zproštěni vizové povinnosti v rozsahu a za podmínek stanovených touto Dohodou.

Článek 2

1. Občané jedné smluvní strany, kteří mají trvalý pobyt na jejím státním území nebo na území jiného socialistického státu, pokud mají cestovní doklad, uvedený v příloze č. 1 této Dohody, mohou cestovat na území druhé smluvní strany nebo jím projíždět bez víz.

2. Ustanovení článku 1 se vztahuje též na občany obou smluvních stran, kteří mají trvalý pobyt na území států neuvedených v odstavci 1 tohoto článku, jen při průjezdech územím jedné smluvní strany na území smluvní strany, jejímž je občanem. Průjezd územím každé ze smluvních stran musí být uskutečněn ve lhůtě stanovené jejími právními předpisy.

3. Nezletilé osoby, které nemají vlastní cestovní doklad, musí být zapsány v cestovním dokladu osoby, se kterou cestují.

4. Smluvní strany si do třiceti dnů ode dne podpisu této Dohody vymění diplomatickou cestou vzory cestovních dokladů. O změnách těchto dokladů se budou smluvní strany informovat stejnou cestou, nejpozději třicet dní před jejich zavedením a současně si zašlou jejich vzory.

Článek 3

Občané jedné smluvní strany mohou překračovat státní hranice druhé smluvní strany na hraničních přechodech, zřizovaných pro pasový styk zvláštními dohodami.

Článek 4

1. Občané jedné smluvní strany mohou pobývat na území druhé smluvní strany po dobu nepřesahující třicet dnů.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu mohou v odůvodněných případech prodloužit dobu pobytu v rámci platnosti cestovního dokladu, nejdéle však na dobu 6 měsíců včetně prodloužení. V případě uplynutí platnosti cestovního dokladu lze pobyt prodloužit teprve tehdy, jestliže diplomatická mise nebo konzulární úřad státu, jehož je osoba občanem, obnoví platnost dokladu. Souhlas k prodloužení pobytu se uděluje bezplatně.

3. Občané jedné smluvní strany mohou pobývat na území druhé smluvní strany po dobu jejich služebního přidělení, nebo po dobu výkonu činnosti, vyplývající z příslušných mezinárodních dohod. Toto ustanovení se přiměřeně vztahuje i na členy rodin osob služebně přidělených na území druhé smluvní strany.

Článek 5

1. Občané jedné smluvní strany cestující na území druhé smluvní strany musí mít nezbytné finanční prostředky na úhradu nákladu pobytu.

2. Příslušné orgány smluvních stran dohodnou:

- a) minimum finančních prostředků, které musí cestující mít na každý den pobytu;
- b) ve kterých případech nebude minimum finančních prostředků požadováno.

Článek 6

Občané smluvních stran, kteří pobývají na území druhé smluvní strany ve smyslu článku 4 odstavců 1 a 2 této Dohody, nemohou po dobu pobytu na území druhé smluvní strany provádět jakoukoliv výdělečnou činnost.

Článek 7

1. Občané smluvních stran mohou užívat společně „Cesty československo-polského přátelství“, vedoucí po hřebenech Krkonoš, jestliže při sobě mají průkaz totožnosti.

2. Podrobný průběh společné cesty, uvedený v odstavci 1, je vyznačen na mapě, tvořící přílohu č. 2 této Dohody. Příslušné orgány obou smluvních stran vyznačí průběh této cesty v terénu.

3. Podmínky užívání společně „Cesty československo-polského přátelství“ jsou upraveny ve Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právních vztazích na československo-polských státních hranicích, o spolupráci a vzájemné pomoci v hraničních otázkách, podepsané v Praze dne 2. prosince 1967.

Článek 8

Pro turistickou a sportovní plavbu se zpřístupňují pohraniční úseky řeky Dunajce a Popradu za těchto podmínek:

- a) plavba se může konat od rozednění do setmění;
- b) vstupovat na břeh řeky, který patří jedné smluvní straně, je dovoleno občanům druhé smluvní strany jen v místech, která po vzájemné dohodě vyznačí pohraniční orgány smluvních stran, a na jiných místech jen je-li ohrožena bezpečnost plavby;
- c) že osoby, které uskutečňují plavbu, jsou povinny mít u sebe průkaz totožnosti.

Článek 9

1. Občané jedné smluvní strany jsou povinni po dobu pobytu na území druhé smluvní strany dodržovat její právní předpisy.

2. Ustanovení této Dohody se nedotýkají práva každé smluvní strany odmítnout nežádoucí osobě vstup na její území nebo ukončit její pobyt.

3. O opatřeních podle odstavce 2 vyrozumí příslušné orgány jedné smluvní strany diplomatickou misi nebo konzulární úřad druhého státu.

Článek 10

1. Ustanovení této Dohody se nevztahuje na občany jedné smluvní strany, kteří se hodlají vystěhovat na území druhé smluvní strany. V takovém případě jsou povinni opatřit si souhlas příslušných orgánů obou států.

2. Občané jedné smluvní strany, kteří mají trvalý pobyt na území druhé smluvní strany, mohou cestovat na území, jehož jsou občany, bez víza státu trvalého pobytu.

3. Občané jedné smluvní strany, kteří mají trvalý pobyt na území druhé smluvní strany, mohou cestovat na území třetího státu jen v souladu s předpisy státu trvalého pobytu.

Článek 11

Příslušné orgány smluvních stran se budou podle potřeby vzájemně informovat o otázkách, které jsou spojeny s prováděním této Dohody, a společně přijímat k zabezpečení jejího provádění potřebná opatření.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Miloš Vejvoda v. r.

Článek 12

Dnem, kdy vstoupí tato Dohoda v platnost, pozbývá platnosti Úmluva mezi vládou Československé republiky a vládou Polské lidové republiky o pohraničním turistickém ruchu, podepsaná v Praze dne 6. září 1955 ve znění upraveném výměnou nót ze dne 20. května 1961 a 3. května 1962.

Článek 13

Tato Dohoda se uzavírá na neomezenou dobu. Pozbývá platnosti po uplynutí šesti měsíců ode dne písemného vypovězení jednou ze smluvních stran.

Článek 14

Tato Dohoda vstoupí v platnost po uplynutí třiceti dnů od jejího podpisu.

Dáno ve Varšavě dne 20. července 1977 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Polské lidové republiky:

Marian Dmochowski v. r.

Příloha č. 1

**k Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky
o usnadnění cestovního styku občanů obou států**

Cestovními doklady občanů Československé socialistické republiky jsou:

Diplomatický pas
Zvláštní pas
Služební pas
Cestovní pas
Cestovní průkaz
Cestovní příloha k občanskému průkazu
Cestovní příloha k občanskému průkazu s fotografií pro děti do 15 let
Cestovní soupiska
Plavecká knížka se služebním pověřením

Cestovními doklady občanů Polské lidové republiky jsou:

Diplomatický pas
Služební pas
Pas
Hromadný pas
Pasová vložka spolu s občanským průkazem nebo prozatímním občanským průkazem
Občanský průkaz nebo prozatímní občanský průkaz se zápisem, spolu s kartou k překročení hranic
Konzulární pas
Pilotní diplom
Námorní knížka se služebním pověřením

60

VYHLÁŠKA

ministerstev zdravotnictví a spravedlnosti České socialistické republiky

ze dne 2. září 1977,

kteřou se mění vyhláška č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem,
ve znění vyhlášky č. 17/1973 Sb.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky a ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky stanoví podle § 70 odst. 1 ve vztahu k § 71 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a podle § 195 trestního zákona č. 140/1961 Sb.:

Čl. I

Vyhláška ministerstev zdravotnictví a spravedlnosti č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným

nemocem, ve znění vyhlášky č. 17/1973 Sb., se mění takto:

V § 10 se vypouští odstavec 2.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1977.

Ministr spravedlnosti ČSR:

JUDr. Němec v. r.

Ministr zdravotnictví ČSR:

prof. MUDr. Prokopec, CSc. v. r.